



საქმე №1ბ/1801-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

17 იანვარი, 2020 წელი
თბილისი

ქ.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე: მანუჩარ კაპანაძემ

ანა გოცირიძის, ნადეჟდა მარანელის მდივნობით,

პროკურორ - თ-----ის,
ადვოკატ- ზ-----ის,
მსჯავრდებულ - ხ-----ის მონაწილეობით,

მსჯავრდებულ ხ-----ის ადვოკატ ზ-----ის
სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, ზეპირი მოსმენით, ღია
სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე:

ხ-----ის მიმართ - (პ/ნ 3-----); დაბადებული 1-----
--სს; საქართველოს მოქალაქე; ნასამართლობის არმქონე; რეგისტრირებული
ქ.რუსთავი, სუმგაიტ მეტალურგთა ქ-----ში, ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ-----
-----ში; ამჟამად პატიმარი; დანაშაული
გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე
მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
კოლეგიის 2019 წლის 22 აგვისტოს განაჩენით:

ხ-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 177-ე
მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის
ჩდენისათვის და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა
თავისუფლების აღკვეთა 03 (სამი) წლის ვადით.

პირველი ინსტანციის სასამართლომ დადგენილად ჩათვალა, რომ:

ბ-----მა ჩაიდინა ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფარული დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია.

მის მიერ ჩადენილი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

2019 წლის 13 ივნისს, დილის საათებში, ქ-----
-----ან სტუმრად მისული ბ-----ი ფარულად, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით დაეუფლა ზ-----ს კუთვნილ 703,50 ლარს, 300 აშშ დოლარს, 150 ლარად ღირებულ საათს, 150 ლარად ღირებულ მობილურ ტელეფონს, რის შემდეგაც დატოვა აღნიშნული ბინა. ბ-----ის ქმედებით ზ-----ს მიაღდა 1821 ლარის მნიშვნელოვანი ზიანი.

განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულ ბ-----ის ადვოკატმა ზ-----მა რომელმაც წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრით ითხოვა **რუსთვის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის კოლეგიის 2019 წლის 22 აგვისტოს განაჩენში** ცვლილების შეტანა, კერძოდ მსჯავრდებულის მიმართ საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილით ან სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილით დაწესებული შეღავათების გამოყენება.

აპელანტის განმარტებით, პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენი სასჯელის ნაწილში არის უსამართლო, ვინაიდან დაუსაბუთებლად არ იქნა გამოყენებული სსკ-ის 63-ე და 50-ე მუხლებით დაწესებული საშეღავათო გარემოებები.

სააპელაციო სასამართლოს სხდომაზე მსჯავრდებულმა ბ-----მა და მისმა ადვოკატმა ზ-----მა მხარი დაუჭირეს სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას.

პროკურორმა იშუამდგომლა პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის უცვლელად დატოვების თაობაზე.

სასამართლომ შეისწავლა საქმეში არსებული მასალები და თვლის, რომ სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

პალატას მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებანი და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა მათ. მსჯავრდებულ ბ-----ის მიერ ბრალად წარდგენილი დანაშაულის ჩადენა, გარდა მისი აღიარებისა, ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე შეკრებილ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ

მტკიცებულებათა ერთობლიობას, კერძოდ მოწმეების: გ-----
-----ას, ზ-----ს გამოკითხვის ოქმებს; ამოღების ოქმს;
ამოღებულ ნივთიერ მტკიცებულებას და სხვა მტკიცებულებათა
ერთობლიობას, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ და
საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის „დ“
ქვეპუნქტის შესაბამისად, მიენიჭათ პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

ამდენად, მტკიცებულებათა შეფასების შემდგომ პალატა მივიდა
დასკვნამდე, რომ ერთმანეთთან შეთანხმებულ მტკიცებულებათა
ერთობლიობა, გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს **ხ-----ის** მიერ
საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მეორე
ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენის ფაქტს
და მას მსჯავრი უნდა დაედოს აღნიშნული კვალიფიკაციით.

რაც შეეხება მსჯავრდებულ **ხ-----ის** მიმართ დანიშნულ სასჯელს,
პალატა ვერ გაიზიარებს დაცვის მხარის მიერ მითითებულ არგუმენტებს
თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელის სრულად ან
ნაწილობრივ პირობითად ჩათვლასთან დაკავშირებით, შემდეგ გარემოებათა
გამო:

საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზანია
სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და
დამნაშავის რესოციალიზაცია. სასჯელის მიზანი ხორციელდება
მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ
მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად,
სასამართლო დამნაშავეს სამართლიან სასჯელს დაუნიშნავს ამ კოდექსის
კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ამავე
კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვალისწინებით. სასჯელის
უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც
ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის
განხორციელებას. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯელის
დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავის
პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს,
კერძოდ, დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ
მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას,
ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს,
დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს.

საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად,
სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი; ამავე მუხლის მე-4

ნაწილის თანახმად კი - „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. გამამტყუნებელი განაჩენის დადგენისას დანიშნული სასჯელი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური და ადეკვატური, მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი. ამასთან, სასჯელი აუცილებელი და პროპორციული უნდა იყოს დამნაშავის რესოციალიზაციისათვის, ასევე დანაშაულის ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნის მისაღწევად.

პირველი ინსტანციის სასამართლომ სასჯელის დანიშვნისას გაითვალისწინა და სრულყოფილად შეაფასა ხ-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, მათ შორის ისინიც, რომლებზეც დაცვის მხარე აპელირებს სააპელაციო საჩივარში, კერძოდ: დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, ასევე ბრალდებულის პიროვნება, მისი ოჯახური მდგომარეობა. ყოველივე აღნიშნულის საფუძველზე მსჯავრდებულ ხ-----ის მიმართ განსაზღვრულია სამართლიანი და კანონიერი მინიმალური სასჯელი, შესაბამისი მუხლით დადგენილი სანქციის ფარგლებში, რასაც სააპელაციო პალატაც ეთანხმება. ჩადენილი დანაშაულის ხასიათისა და განხორციელების ხერხის, მისი საზოგადოებრივი საშიშროების და მართლსაწინააღმდეგო შედეგის გათვალისწინებით, ასევე იმ გარემოების მხედველობაში მიღებით, რომ დაზარალებულს მიყენებული ზიანი არ აქვს ანაზღაურებული, პალატას მიზანშეუწონლად მიაჩნია ხ-----ის მიმართ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილით, ან 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილით გათვალისწინებული შეღავათის გამოყენება და დანიშნული სასჯელის სრულად ან ნაწილობრივ პირობითად ჩათვლა. რუსთავის საქალაქო სასამართლოს მიერ მსჯავრდებულის მიმართ დანიშნულია ადეკვატური, მისი პიროვნებისა და ჩადენილი დანაშაულის თანაზომიერი და პროპორციული სასჯელი, რაც სრულად უზრუნველყოფს საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული მიზნების განხორციელებას, კერძოდ, სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

შესაბამისად, პალატა მიიჩნევს, რომ სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს და გასაჩივრებული განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელი.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და

დაადგინა:

მსჯავრდებულ **ხ-----ის** **ადვოკატ** **ზ-----ის**
სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს;

უცვლელი დარჩეს **რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2019 წლის 22 აგვისტოს განაჩენი;**

ხ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 03 (სამი) წლის ვადით.

ხ-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმებულია.

ხ-----ს თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავებიდან - 2019 წლის 19 ივნისიდან.

ნივთიერი მტკიცებულებები:

შემთხვევის ადგილის დათვალიერებისას ამოღებული სუნის ნიმუშ-განადგურდე კანონმდებლობით დადგენილი წესით;

საქმეზე ამოღებული პირადობის მოწმობა და შემთხვევის ადგილის დათვალიერებისას ამოღებული საფულე დაუბრუნდეთ მფლობელებს ან საამისოდ უფლებამოსილ პირებს კანონმდებლობით დადგენილი წესით (ინახება შსს რუსთავის სამმართველოს პირველ განყოფილებაში);

შემთხვევის ადგილიდან ამოღებული 3 ცალი დაქტილოფირი, რომელიც ერთვის სს საქმეს- შენახული იქნეს სს საქმეს შენახვის ვადით;

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში განაჩენის გამოცხადებიდან 1 (ერთი) თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის მეშვეობით.

მოსამართლე:
კაპანაძე

მ.